

Stanowisko
w sprawie zasadności funkcjonowania urzędzeń użyteczności publicznej
jakimi są Rodzinne Ogrody Działkowe i Polski Związek Działkowców

Ogrodnictwo działkowe w Polsce datuje swoją działalność od ponad 115 lat, kiedy w tym czasie funkcjonowania przechodziło różne okresy rozwoju a także spełniało rozmaite role wspierania społeczeństwa polskiego. W pierwszym okresie było znaczącym wsparciem dla produkcji warzyw i owoców, co bezpośrednio wpływało na utrzymanie rodzin. W późniejszych czasach swojej działalności było m.in. ostoją polskości /w czasie wojen światowych/ a także stwarzało podstawowe warunki funkcjonowania biednego polskiego społeczeństwa. Po okresie II wojny światowej, kiedy cały kraj podnosił się z ruin wojennych, również uprawianie działek przechodziło swoje przeobrażenia. Nie zawsze działalność ta była zauważana przez rządzących na odpowiednim poziomie. Ponieważ okres powojenny charakteryzował się generalnie ewolucyjnym podejściem do różnych spraw stąd też i ogrodnictwo działkowe przechodziło okresy przebudowy. W latach powstawania procesów dezaprobaty dla rządzących a w konsekwencji powstania „Solidarności” również ludziom, którzy zauważali potrzebę kontynuowania ruchu ogrodnictwa działkowego w Polsce, po różnych przemianach powołano Pracownicze Ogrody Działkowe i utworzono ich organizację jaką jest Polski Związek Działkowców.

Działalność tych urzędzeń użyteczności publicznej datuje się 6 maja 1981 roku, kiedy w sposób całościowy i dobrze zorganizowany zaczęto utrzymywać pracownicze ogrody, planować ich rozwój i jednocześnie zabezpieczać funkcjonowanie przez zakłady pracy, które je utworzyły. Nie zawsze była to „lekka” działalność, trzeba było się starać o wpływy w kierownictwach zakładów pracy, umieć dobrze zarządzać społecznościami ogrodów, aby spełniały swoją podstawową, społeczną rolę jaką był wypoczynek pracowniczych rodzin. Nigdy jednak, mimo, że ta działalność była uznawana jako działalność socjalna – nie było gwarancji prawnych do planowego, przewidywalnego funkcjonowania ogrodów. Po wielu różnego rodzaju próbach „zawładnięcia” terenami przekazanymi pod ogrody przez różne podmioty – administracyjne, gospodarcze i polityczne, dopiero w dniu 8 lipca 2005 roku doczekaliśmy się ustawy o ROD, która pozwala w planowy sposób utrzymywać i rozwijać ogrodnictwo w Polsce.

Rozwój sytuacji wokół ogrodnictwa działkowego w Polsce - tj. ROD i PZD, szczególnie od lutego 2010 roku do 28 czerwca 2012 roku, kolejny raz spowodował

podważenie dotychczasowych zasad funkcjonowania organizmu, który dla czterech milionów obywateli był podstawową działalnością wspierania domowych budżetów, rekreacyjną i wypoczynkową. Dzisiaj stajemy w obronie tych organizmów, jakimi są rodzinne ogrody działkowe i ich organizacja – Polski Związek Działkowców. Uważamy, że rządzący tj. ustawodawcy i wykonawcy prawa powinni poważnie zastanowić się nad swoją rolą i docenić dotychczasowy dorobek polskich działkowców uchwalając obywatelski projekt ustawy o ROD jako obowiązujące prawo, co będzie równoznaczne z uznaniem dorobku polaków w ogrodnictwie działkowym przez okres ponad 115 lat.

Otrzymują:

- 1) Marszałek Sejmu RP
- 2) Przewodniczący Klubu Parlamentarnego PO
- 3) Przewodniczący Klubu Parlamentarnego PIS
- 4) Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Ruch Palikota
- 5) Przewodniczący Klubu Parlamentarnego SLD
- 6) Przewodniczący Klubu Parlamentarnego PSL
- 7) Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska
- 8) Krajowa Rada PZD
- 9) PZD a/a

Toruń, dn. 7.03.2013 r.